

EL LECTOR TIENE LA PALABRA

Estamos buscando al "ángel". De momento lo tenemos localizado por los alrededores de la Estación de Francia. La próxima semana esperamos haber dado con él.

Sr. Director de PRESENCIA:
El motiu d'aquesta carta és només expressar la meua adhesió més plena a la carta que fa unes setmanes va escriure el Senyor Roch i Llorens.
Jo també he pensat més d'una vegada que no calia que ningú digués res quan la processó va arribant a l'escala de la Catedral. Ho vaig pensar més encara el dia que em vaig donar compte que aquell sermó o discurs era el mateix de cada any; però no el mateix perquè el tema fos, naturalment, idèntic, sinó perquè les paraules eren exactament les mateixes. Jo no sé si algú mes ho va observar; va ésser a la processó de l'any 1963: quan la confraria de la Puríssima Sang entrava a la Plaça de la Catedral des del portal de Sobreportes, una veu ben estrident, com diu el Senyor Roch, anava fent l'explicació corresponent a la confraria de la Passió i Mort. I quan passava la de la Passió i Mort, va fer l'explicació de la confraria de la Puríssima Sang. Curiós, oi? Estaven llegint el mateix text que l'any anterior i no s'havia tingut en compte que les dues confraries més antigues de Girona canvien de lloc cada any. Un any surt primer la Puríssima Sang i al darrera la Passió i Mort. A l'any següent, es fa al revés.
Bé, tot això és pura anècdota, però crec que té més importància de la que sembla. No se m'havia acudit exposar les me-

ves idees sobre aquest tema, d'una manera pública, però en llegir la carta del Senyor Roch, he pensat que era una bona ocasió, encara que ja estem una mica lluny de la Setmana Santa passada, i molt lluny encara de la vinent.
Realment, no hi hauria res millor que un silenci total, i només al final de la processó entonar l'emotiu cant del Crec en un Déu. I després, altre vegada silenci; això crec que també seria més bonic i més digne que l'espectacle, no gens adient amb el Divendres Sant, que s'organitza cada any després del Crec en un Déu, i quan ja han baixat el Sant Crist per les escalinates. Tothom tira el seu costat, hi ha crits, bromes a vegades irreverents i tot, altres vegades no arriben a tant, però pel sol fet d'ésser el Divendres Sant, s'hauria de procurar un comportament més respectuós i digne. Potser logrem així que al final de la processó del Divendres Sant no semblés que tothom hi ha anat a fer comèdia (bé, tothom no, afortunadament hi ha gent que hi va amb tot el respecte i fins i tot hi ha forces penitents). Mentre de les manifestacions religioses en fem un espectacle, no arribarem mai allà on hem d'arribar.
Bé, senyor Director, ja no vull allargar-me més, i li agraeixo la publicació d'aquesta carta. Molt atentament.
Teresa Maria Castanyer i Bachs

Sr. Director:
Volia referir-me a un fet que està succeint a Televisió Espanyola i que crec que està molestant a més d'un televident forçós o de grat.

En l'espai Telediario que donen a 3/4 de 3 o a les 3, no ho se ben bé, de cada 8 notícies, 6 són desgràcies.
No entenc gairebé el perquè d'aquesta actitud morbosa cent per cent i si la veig no acabo de creure que tingui res a veure amb la pau.
Ja estic tipa de veure morts, incendis, Vietnam (com a desgràcia s'entén, no com a política) negres i blancs que s'esbatussen a l'Anglaterra.
No crec pas que eduquin la sensibilitat de la gent així, crec que el que fan es fomentar la morbositat.
Per què en un espai que en diuen informatiu no hi ha més que desgràcies?
Potser la senyora Castanyer en podria parlar. O potser algun psicòleg interessat pel tema. Mercès per l'atenció.

Montserrat López

Sr. Director:
En las rutas del románico acertadamente iniciadas en el número 2 de esa revista por el doctor arqueólogo don M. Oliva Prat, se invita a los lectores a conocer el tesoro artístico monumental tan valioso y abundante en las comarcas gerundenses.
Siguiendo este itinerario, al pie de la carretera de Torroella de Montgrí a Albons, en el pueblo de Bellcaire, encontraremos la antigua iglesia románica de San Juan, que recientemente ha sido objeto de una parcial restauración, la cual, por causas que ignoramos, ha sido suspendida, quedando el edificio en pésimas condiciones para ser visitado, pues está lleno de escombros procedentes de las obras realizadas y que hacen muy difícil y

desagradable el tránsito por su interior.
No creemos que fuera mucho pedir si recabáramos de los organismos correspondientes la inmediata limpieza de aquel recinto y la construcción de unas puertas que no manifiesten como las actuales un abandono que no está en consonancia con el valor artístico de aquel insigne monumento de nuestro arte medieval. Esperamos que el mismo don Miguel Oliva, cuando en su itinerario del románico se encuentre con el templo de San Juan de Bellcaire lo hallará ya adecentado y en condiciones de ser convenientemente presentable a los lectores de PRESENCIA y a todos los amantes de nuestro tesoro artístico nacional.
Barcelona, Mayo de 1965
Narciso Saguer, Pbro.

Sr. Director de PRESENCIA:
Tots els gironins hem vist amb goig i alegria, la forma digna i encertada, amb que ha estat restablerta la part baixa de la casa anexas a l'edifici de l'Ajuntament. El que no ens acaba d'agradar, és que aquells baixos vulguin destinar-se, exclusivament, a oficines de Turisme. Crec que pel bon nom de la Casa Gran, seria més adient de destinar-hi quelcom més important i escaient. No ho creieu així?
Ben afectuosament us saluda, el vostre
F. C. R.
— El tema es muy complejo. Creemos que todos los gerundenses piensan como Vd., pero son los ediles los que tienen que decidirlo. Nosotros nos limitamos a exponer su particular opinión, que en parte coincide con la nuestra.

YUP

